

fremførte jo et Hovedargument for, at det er og maa være saaledes og maa være det i højere Grad, end det har været hidindtil. Naar man ser paa de forskellige Love, som foreligger, og deres Udløbstider og paa Udsigten for deres Fornyelse, saa kommer man ganske sikkert til det Resultat, at dette første Kvartal har medført større Udgifter, end man kan antage som Gennemsnit for Aarets øvrige Kvartaler, end sige da for det følgende Finansaar 1920—21. Dertil kommer, at end ikke, om man vil holde sig paa det Grundlag, som den højtærede Finansminister angiver, er det rigtigt, thi i Finansministeriets Udgift i det første Kvartal er indbefattet to Dyrtidstillæg, ca. 9 Mill. Kr. (*Finansministeren* [Brandes]: Det har jeg sagt). Ja, det sagde den højtærede Finansminister, men jeg gør opmærksom paa det; og i Forsvarsministerens, jeg tror, det er 20 700 000 Kr. er der indbefattet 5 Mill. Kr., som hører til Tillægsperioden, foruden en særlig Udgift, som egentlig ikke hører under Forsvarsministeren, til Bygning af en Dampfærge. Men naar vi nu multiplicerer disse 14 Mill. Kr. med 3, faar vi 42 Mill. Kr. for indeværende Finansaar. Den højtærede Finansminister udtalte nu rigtignok, at der maatte ogsaa være noget at løbe paa i Tillægsperioden, og det anslog han, som han har gjort det tidligere, til ca. 20 Mill. Kr. Men det ses altsaa, at efter de Forudsætninger, som den højtærede Finansminister selv har givet os at holde os til, er der 42 Mill. Kr. at løbe paa; det er altsaa 22 Mill. Kr. udover de 20 Mill. Kr. Endvidere medregnede Ministeren ikke i Dækningsbeløbene — og de spiller jo her en afgørende Rolle — den af ham selv bebudede Forhøjelse af Jernbanetaksterne. Den højtærede Minister har heller ikke i Tal anslaaet noget til den administrative Forhøjelse af Telegraf- og Telefонтaksterne (*Finansministeren* [Brandes]: Jo). Nej, den højtærede Finansminister har ikke nævnt nogen Sum i saa Henseende og heller ikke nogen Sum for Lystfartøjer; det kan være, den højtærede Finansminister har taget dem med i et rundt Tal, det er muligt; men han har ikke nævnt det særskilt, i alt Fald har han ikke anslaaet noget som helst til Jernbanetaksterne. Men dem har den højtærede Minister bebudet, det vil sige, han har sat dem i Forbindelse hermed, han

har sagt, at Forslaget derom forelagdes ikke straks, fordi man maatte se Tiden an noget, man maatte se, hvorledes det vilde udvikle sig navnlig med Hensyn til Brændselspriserne. Men selv om vi nu alle haaber, at Brændselspriserne vil synke, og selv om dette maaske vilde kunne medføre, at der ikke kommer nogen Forhøjelse af Jernbanetaksterne, saa vil det, der bliver indvundet ved, at Brændselspriserne bliver lavere, ogsaa medføre en større Indtægt af Jernbanerne, saa hvad enten det kommer paa den ene eller paa den anden Maade, vil der her blive en Indtægt, som Ministeren ikke har regnet med.

Endelig kan jeg, som jeg før antydede, ikke paa nogen Maade indrømme, at det skulde være nødvendigt at gaa ud fra, at den højtærede Indenrigsminister skulde bruge 200 Mill. Kr. i indeværende Finansaar og 100 Mill. Kr. i næste Finansaar. Den højtærede Finansminister har jo selv angivet Grundene til, at dette ikke kan antages at blive Tilfældet, og den højtærede Minister siger — jeg skal citere det efter Tidenden med den højtærede Formands forventede Tilladelse: „dernæst kan jeg ikke ret indse, at man, samtidig med at man gaar til en overordentlig Forøgelse af Tjenestemændenes Løn, samtidig med at man er gaaet til en overordentlig Forøgelse af Arbejderlønningerne her i Landet, vedvarende skal opretholde Dyrtidstillskuddene fra Statens Side“. Og senere hen siger den højtærede Minister: „Jeg maa dog mene, at i alt Fald i 1920—21 maa de overordentlige Dyrtidsforanstaltninger være ophørt“. Det sagde du, Herre, og ikke jeg! Jeg gad vidst, hvordan det var gaaet en af os andre stakkels Syndere, hvis vi saa kategorisk havde sagt, at der i Aaret 1920—21 overhovedet ikke vilde være Tale om Dyrtidsforanstaltninger. Men i Grundtrækkene har den højtærede Finansminister utvivlsomt Ret; det allermeste deraf maa forsvinde af de Grunde, den højtærede Minister har angivet. Hvis dette er Tilfældet, passer jo heller ikke den højtærede Ministers Overslag. Det er jo Forhold, der meget nøje maa undersøges, inden man kan føle sig nogenlunde tryk paa, at virkelig det Behov er til Stede, som er angivet af den højtærede Finansminister.

Her kan jeg ikke undlade at sige,